

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 5To/3/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111010025  
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8111010025.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.05.2014 v Prešove takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovanej R. D. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/2/2011 zo dňa 21.10.2013.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/2/2011 zo dňa 21.10.2013 bola obžalovaná R. D. uznaná vinnou zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

predstaviac sa a vystupujúc ako zamestnanec Národnej agentúry pre rozvoj malého a stredného podnikania so sídlom v Bratislave po predchádzajúcej vzájomnej ústnej dohode pod zámienkou vybavenia dotácií z eurofondov pre Slovenskú republiku

1/ v dobe od 8. decembra 2008 do 3. apríla 2009 v Prešove prevzala od Ing. J. D. a Ing. U. U., konateľov spoločnosti AGROKOM, s.r.o., AGROKOM-PLUS, s.r.o. a AGROKOM SERVIS, s.r.o., všetky so sídlom v Prešove, Pod Kalváriou 40, celkovú sumu 5.459,50 eur, ktorá mala slúžiť na zaplatenie poplatkov súvisiacich s pridelením dotácií pre spoločnosti AGROKOM, s.r.o., AGROKOM-PLUS, s.r.o. a AGROKOM SERVIS, s.r.o., ako aj pre MUDr. B. a MUDr. U., za ktoré dali obžalovanej peniaze Ing. D. a Ing. U.,

2/ v dobe od presne nezisteného dňa v mesiaci marec 2009 v C. prevzala od Mgr. Q. T. sumu 1.400,- eur, ktorá mala slúžiť na zaplatenie poplatkov súvisiacich s pridelením dotácií pre Súkromnú strednú odbornú školu v Prešove na ulici Pod Kalváriou č. 38,

3/ v presne nezistený deň v mesiaci marec 2009 v C. prevzala od S. M. sumu 820,- eur, ktorá mala slúžiť na zaplatenie poplatkov súvisiacich s pridelením dotácií pre spoločnosť OBS Prešov s.r.o.

4/ v dobe od 13. januára 2009 do nezisteného dňa v mesiaci marec 2009 v Prešove a inde prevzala od Ing. I. W. sumu 820,- eur, ktorá mala slúžiť na zaplatenie poplatkov súvisiacich s pridelením dotácií pre spoločnosť W., s.r.o., Luhyňa, okr. Trebišov,

5/ od presne nezisteného dňa začiatkom roka 2009 do začiatku apríla 2009 v I. prevzala od Y. Y. celkovú sumu 1.380,- eur, ktorá mala slúžiť na zaplatenie poplatkov súvisiacich s pridelením dotácií pre spoločnosť TRA.CE.R. export import, s.r.o. Michalovce,

príčom nikdy nebola zamestnancom Národnej agentúry pre rozvoj malého a stredného podnikania a nebola oprávnená vystupovať v jej mene, už v čase uzavretia dohôd a preberania peňazí vedela, že pridelenie dotácií nebude môcť vybaviť ani nijako ovplyvniť a poškodeným napriek nevybaveniu dotácií nijaké peniaze nevrátila, čím spôsobila celkovú škodu vo výške 9.879,50 eur a to v nasledujúcich výškach:

- Ing. J. D. a Ing. U. U. 5.459,50 eur,
- Mgr. Q. T. 1.400,- eur,
- S. M. 820,- eur,
- Ing. I. W. 820,- eur,
- Y. Y. 1.380,- eur,

za čo jej bol podľa 221 ods. 2 s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona jej bola určená skúšobná doba v trvaní 4 rokov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona a § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zákona obžalovanej bolo prikázané v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu.

Súčasne bolo rozhodnuté podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku, že obžalovaná je povinná zaplatiť poškodeným z titulu náhrady škody spôsobenej trestným činom Ing. J. D. a Ing. U. U. spoločne a nerozdielne sumu 5.459,50 eur, Mgr. Q. T. sumu 1.400,- eur, S. M. sumu 820,- eur, Ing. I. W. sumu 820,- eur a Y. Y. sumu 1.380,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku boli poškodení Ing. E. D., Ing. L. U., Mgr. F. T. a Ing. M. W. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol oznámený obžalovanej 05.12.2013, podala obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie dňa 20.12.2013 proti všetkým jeho výrokom. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania poukázala na to, že súd na základe výpovedí poškodených nemal žiadne pochybnosti o tom, že pri stretnutiach s poškodenými, ktoré nepoprela, sa nechala oslovovať ako pani riaditeľka či pani doktorka, svojím vystupovaním, znalosťami a vystatovaním sa známostami na vládnej či európskej úrovni vzbudila u poškodených dôveru, ktorú zneužila na to, že ich uviedla do omylu a vylákala od nich peniaze. Súd preto nemal pochybnosti, že opísaným konaním sa dopustila protiprávneho konania a naplnila po objektívnej a subjektívnej stránke vo forme priameho úmyslu všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona. K otázke spáchania skutku poukázala na svoju výpoveď z prípravného konania zo dňa 15.04.2010. Pripúšťa, že v priebehu trestného konania boli vykonané dôkazy, ktoré ju zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú, ale je presvedčená, že ani na základe týchto dôkazov pri ich logickom hodnotení nie je možné ustáliť jej vinu v rozsahu, ako to urobil prvostupňový súd. Súd síce na rozdiel od obžaloby upravil výšku spôsobenej škody v bodoch 1/, 2/ a 4/, keď ju znížil, možno však iba hádať, čo ho k tomu viedlo, keďže v tomto smere je rozsudok nepreskúmateľný, pretože chýba akékoľvek zdôvodnenie takejto úpravy skutkového stavu. Za predpokladu, že súd v rozsudku, na rozdiel od prokurátora v obžalobe, výšku škody upravil o čiastky, ktoré preukázateľne boli vyplatené Ing. T. ako odmena za spracovanie projektu a ktoré si Ing. T. aj podľa vlastnej výpovede ponechal, zodpovedalo by to úprave výšky škody v bodoch 2/ a 4/ rozsudku, nie však aj v bode 1/ rozsudku, kde si Ing. T. ako odmenu podľa vlastnej výpovede ponechal 15.000,- Sk (497,90 eur) a 500,- eur. Z rozsudku tiež nie je zistiteľné, či do spôsobenej škody v bode 1/ rozsudku je započítaná aj suma 100,- eur, ktorú si požičala od Ing. D. a ktorú táto poškodená započítala do svojho vyčíslenia škody. Započítaniu tejto sumy do výšky škody bráni pritom to, že túto pôžičku Ing. D. vrátila, hoci ona tvrdí opak, najmä však to, že pre vylákatie pôžičky od menovanej z jej strany ani nebola obvinená a ani v texte obžaloby či rozsudku nie je tento skutok zmienený. Najpodstatnejšia výhrada k ustáleniu výšky škody v rozsudku spočíva v tom, že súd jej kládie za vinu aj vylákatie tých súm, ktoré aj podľa poškodených prebral priamo Ing. T., resp. tých súm, o ktorých poškodení nevedia uviesť, či ich prebrala ona alebo Ing. T.. To, že jej okrem odmien za projekty spomínané vyššie, aj tieto ďalšie ním prebraté čiastky, následne odovzdal, tvrdí iba svedok Ing. T., pričom jeho tvrdenie spochybňujú hneď viaceré skutočnosti. Prevzatie týchto peňazí potvrdil Ing. T. vystavením príjmového pokladničného dokladu, pričom o ich následnom odovzdaní jej osobe nemá nijaký doklad. Vzhľadom na vzdelanie svedka, na to, že v minulosti zastával vysokú funkciu v bankovníctve (riaditeľ banky), na to, že v čase,

kedy sa podľa rozsudku mala dopustiť trestnej činnosti, už spolupracovali takmer 12. rok, nedá sa prijať jeho vysvetlenie, že prijal jej ubezpečenie, že mu následne odovzdá účtovné doklady potvrdzujúce, že on príslušným orgánom odovzdal platbu súvisiacu s vybavením dotácie, najmä keď vedel, že nedisponovala ani od neho, ani od žiadateľov o dotáciu žiadnou plnou mocou oprávňujúcou ju na prevzatie takýchto účtovných dokladov a príslušný orgán ani nemohol vedieť, že doklad má vystaviť na subjekt Ing. T. - Maneco a na akú sumu ho má vystaviť, keďže Ing. T. jej účtovné doklady vôbec nedal k dispozícii, čo sám potvrdil. V čase, kedy sa mala dopustiť trestnej činnosti, hrozilo už Ing. T. trestné stíhanie za oveľa závažnejšiu trestnú činnosť ekonomického charakteru, za ktorú aj bol následne odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, takže nejde o osobu, ktorej tvrdenia možno vyhodnotiť ako vierohodné. Preto aj v tomto smere považuje napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný. Pokiaľ ide o uložený trest, tento aj za predpokladu, že by nedošlo na základe podaného odvolania k výraznejšiemu posunu oproti prvostupňovému rozsudku, pokiaľ ide o výrok o vine, považuje za neprimerane prísny. Pri rozhodovaní o treste musel súd vychádzať z rovnováhy priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na predchádzajúce odsúdenia iba v dvoch prípadoch z celkového počtu troch odsúdení hľadel na ňu, ako keby nebola odsúdená, pričom v skutočnosti platí, že vo všetkých troch prípadoch sa na ňu hľadí, akoby odsúdená nebola. Domnieva sa preto, že bolo na mieste uložiť jej miernejší trest, tak pokiaľ ide o dĺžku trestu odňatia slobody, aj pokiaľ ide o dĺžku skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Nesprávne podľa jej názoru súd rozhodol aj pokiaľ ide o výrok, ktorým ju zaviazal nahradiť poškodeným škodu a to nielen preto, že nesprávne ustálil skutkový stav s poukazom na vyššie uvedené, ale aj preto, že ak už v bode 1/ rozsudku ustálil, že škoda nevznikla obchodným spoločnostiam, ktoré sú tam označené, ale Ing. D. a Ing. U., nebol žiadny dôvod zaviazat' ju nahradiť im spôsobenú škodu spoločne a nerozdielne. S poukazom na uvedené preto navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, e/ najmä z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania, nezistiac dôvody, pre ktorý by mal byť napadnutý rozsudok zrušený z dôvodov uvedených v § 316 ods. 3 Tr. poriadku, krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je nedôvodné.

V prvom rade bol preskúmaný procesný postup konajúceho súdu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých je nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť. Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že konajúci súd postupoval pri vykonávaní dôkazov v súlade s pravidlami ustanovenými pre vykonanie dôkazov, obžalovaná mala možnosť sa vyjadriť ku skutkovým tvrdeniam v obžalobe a mala možnosť navrhovať vykonanie ďalších dôkazov. Ak obžalovaná využila svoje právo nezúčastniť sa hlavného pojednávania, o vykonanie ktorého výslovne požiadala v jej neprítomnosti, v dôsledku čoho sa nemohla vyjadriť k vykonaným dôkazom a predniesť svoju záverečnú reč a posledné slovo, vzdala sa tak sama svojich práv súvisiacich s obhajobou. Odvolací súd preto konštatuje, že práva na obhajobu obžalovanej boli dodržané. Ostatne tieto obžalovaná ani v odvolaní nenamietala.

O obsah zákonne vykonaných dôkazov preto mohol konajúci súd opierať svoje skutkové zistenia. Tie vyvodil na podklade výpovedí poškodených, o tvrdeniach ktorých nemal pochybnosti najmä preto, že vylučuje možnosť, aby každý z poškodených si vymyslel a následne totožne popísal rovnaké konanie obžalovanej, t. j. vzbudenie dôvery, prisľúbenie zdanlivo jednoduchého získania peňazí a navodenie časovej tiesne, že všetko musí prebehnúť rýchlo a potichu. Výpoveď obžalovanej nevyvolala pochybnosti o priebehu skutkov a jej obrane, že sa nikdy nepredstavovala ako riaditeľka agentúry, neuveril, keďže z SMS komunikácie medzi ňou a poškodenou Ing. D. založenou v spise vyplýva, že obžalovaná udržiavala vedome poškodenú v presvedčení, že je osobou, ktorá zo svojho mocenského postavenia je schopná ovplyvniť prerozdeľovanie prostriedkov z eurofondov.

So záverom konajúceho súdu, že obžalovaná uviedla do omylu poškodených Ing. E. D., Ing. L. U., Mgr. F. T., D. M., Ing. M. W. a K. Y. pri vybavovaní dotácií z eurofondov tým, že sa predstavila a následne vystupovala ako zamestnanec Národnej agentúry pre rozvoj malého a stredného podnikania, ktorý môže ovplyvniť pridelenie dotácií, pričom zamestnancom tejto agentúry nikdy nebola a nebola ani oprávnená vystupovať v jej mene, a aj napriek tomu od poškodených požadovala finančné čiastky na úhradu poplatkov pri podaní žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku, sa stotožnil aj

odvolací súd. Z obsahu výpovedí jednotlivých poškodených, ktoré konajúci súd podrobne rozviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia a na ktoré odkazuje aj odvolací súd, totiž vyplýva, že obžalovaná ako prvého do omylu uviedla Ing. T., ktorému sa v marci 2008 predstavila ako kontrolórka VÚC Trenčín s tým, že odchádza na ministerstvo, kde bude pracovať ako riaditeľka kontroly pre eurofondy. Túto skutočnosť nezávisle od seba potvrdili aj ďalší svedkovia a to R. I., J. H., Ing. R. Y., ktorí jednoznačne vypovedali, že začiatkom roka 2008 prišli do kontaktu s obžalovanou, ktorá sa im predstavila ako zamestnanec VÚC Trenčín, že má na starosti čerpanie eurofondov, s tým že tam končí a ide pracovať na ministerstvo do Bratislavy ako riaditeľka sekcie čerpania eurofondov.

Skutočnosť, že pri ďalších stretnutiach Ing. T. predstavoval obžalovanú ako riaditeľku Národnej agentúry pre rozvoj malého a stredného podnikania a osoby, ktorým bola obžalovaná takto predstavená, ju ďalším osobám predstavovali v uvedenej funkcii, je predstieraním okolnosti zo strany obžalovanej, že má kompetenciu ovplyvniť proces pri čerpaní nenávratného finančného príspevku podnikateľského subjektu na základe výzvy, ktorú vyhlasuje MH SR, ktorú zvyrazňovala aj ďalším jej konaním, keď vysvetľovala jednotlivým poškodeným najmä podmienky, za akých možno uspieť pri získaní finančného príspevku, a usmerňovala ich, s akými osobami majú spolupracovať, a tiež vypočítavala výšku poplatku za podanie žiadosti, ktoré skutočnosti plynú z výpovedí poškodených a svedkov. Z výpovede poškodeného Ing. L. U. tiež vyplynulo, že obžalovaná sa mu sama pri prvom stretnutí predstavila ako šéfka odboru kontroly čerpania eurofondov úradu vlády a pri ďalších stretnutiach sa prezentovala ako generálna riaditeľka sekcie čerpania eurofondov. Toto preukázané konanie obžalovanej zakladá zákonný znak prečinu podvodu „uviedla do omylu niekoho“.

Z výpovedí poškodených Ing. D., Mgr. F. T., D. M., Ing. W., K. Y. Ing. U., ako aj svedka Ing. T. plynie, že finančné prostriedky určené na poplatky súvisiace s podaním žiadosti boli určené pre obžalovanú, ktoré obžalovaná buď prevzala osobne bez potvrdenia o prijíme alebo prostredníctvom Ing. T., čo pri následných stretnutiach s poškodenými osobne potvrdila. Preto tvrdenie obžalovanej, že ona finančné prostriedky neprevzala, ale tieto preberal Ing. T., je nedôvodné. Aj keď listinnými dôkazmi je preukázané, na čo poukazovala obžalovaná, že viaceré platby prevzal Ing. T., výpovede poškodených preukazujú opak, najmä, ak obžalovaná sama vypočítavala výšku poplatku za podanie žiadosti, ktorú sumu mali odovzdať Ing. T., pričom pri následnom stretnutí opätovne od nich požadovala ďalšie finančné prostriedky za poplatky buď na navýšenie dotácie alebo za iné úkony súvisiace so žiadosťou o poskytnutie nenávratného príspevku. Preto správne postupoval konajúci súd, ak výpoveď svedka Ing. T. vyhodnotil ako vierohodnú. Z uvedeného dôvodu odvolacie námietky týkajúce sa spochybnenia hodnovernosti výpovede tohto svedka odvolací súd neakceptoval. Pri hodnotení výpovede tohto svedka nemožno opomenúť ani fakt, že Ing. T. dňa 28.04.2009 žiadal Národnú agentúru pre rozvoj malého a stredného podnikania o informáciu, či sú zaregistrované žiadosti o nenávratný finančný príspevok na projekty, ktoré spracoval, a následne podal aj trestné oznámenie, ktorá skutočnosť plynie z oznámenia podaného na Okresnú prokuratúru v Martine dňa 27.04.2009. Aj tieto zistenia majú vplyv na hodnotenie výpovede svedka Ing. T., ktorý preukázal záujem na ukončení konania o žiadostiach o nenávratný finančný príspevok u subjektoch, ktorým spracovával projekty. Vedenie riadnej evidencie o projektoch vrátane ekonomických podkladov a súčasne vážny záujem tohto svedka o stav konania podaných žiadostí, keď nadobudol pochybnosti o zákonom konaní obžalovanej, preukazuje jeho presvedčenie, že počas spolupráce s obžalovanou tejto dôveroval a projekty spracovával v dobromyseľnej viere, že sú reálne potrebné k žiadostiam o nenávratný finančný príspevok.

Ani odvolací súd teda nemal pochybnosti o tom, že obžalovaná od poškodených finančné prostriedky na úhradu poplatkov súvisiacich s podaním žiadosti prevzala, o čom svedčia aj účtovné doklady preukazujúce, že z majetku obchodných spoločností, resp. z majetku poškodených, boli obžalovanou požadované poplatky uhrádzané.

Je potrebné však prisvedčiť obžalovanej, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, na základe čoho konajúci súd ustálil výšku spôsobenej škody, keď táto bola vo vzťahu k podanej obžalobe upravená.

Po preskúmaní tejto časti skutkových zistení odvolací súd konštatuje, že v skutku 1/ zo zabezpečenej dôkaznej situácie plynie, že Ing. U. vyplatil sumu 66.200,- Sk (2.190,79 eur) v I. Ing. T., ktorý si za vypracovanie projektu ponechal sumu 15.000,- Sk (499,97 eur). Za ďalší projekt Ing. D. a Ing. U. vyplatili v januári 2009 Ing. T. 500,- eur, pričom obžalovanej poskytli na kolky, ktoré bolo potrebné uhradiť ako

poplatok za žiadosť, sumu 980,- eur. Dňa 05.02.2009 vyplatil Ing. U. obžalovanej 40,- eur a 12.02.2009 vyplatili dvakrát po 860,- eur za žiadosti súvisiace s projektmi AGROKOM s.r.o. a AGROKOM Servis. Dňa 10.03.2009 prostredníctvom p. M. vyplatili sumu 920,- eur za projekty týkajúce sa MUDr. B. a MUDr. U. a ostatne vyplatili sumu 440,- eur za otvorenie všetkých projektov dňa 03.04.2009. Vyplatenie celkovej sumy obžalovanej, do ktorej úhrada projektov vypracovaných Ing. T. započítaná nebola, činí 5.790,82 eur. Okrem toho poškodená Ing. D. požičala obžalovanej aj sumu 100,- eur.

V skutku 2/ výpoveďou Mgr. F. T. bolo preukázané, že celkom poskytol za účelom dotácií sumu 1.900,- eur, z toho 500,- eur prevzal Ing. T. za spracovanie projektu, ktorú skutočnosť potvrdil tento svedok. Obžalovaná od neho prevzala v období február až marec 2009 celkom sumu 1.400,- eur na správne poplatky, kolkové známky a za otvorenie projektu, pričom ich prevzatie mu nepotvrdila vystavením príslušného dokladu.

V skutku 3/ je výpoveďou poškodeného D. M. ustálená škoda na 820,00 eur, keďže poškodený obžalovanej dal iba v jednom prípade finančné prostriedky na zaplatenie poplatku na základe jej požiadania spoločne s požadovanými dokladmi.

Ku skutku 4/ vypovedal poškodený Ing. M. W., že za účelom úhrady kolkov, čo požadovala obžalovaná, vyplatil sumu 800,- eur, obžalovanej, hoci prevzatie týchto peňazí potvrdil cez PPD Ing. T.. Následne jej vyplatil ďalších 340,- eur a 180,- eur, celkove jej dal 1.320,- eur, pričom za projekt zaplatil z uvedených peňazí 500,- eur.

Ku skutku 5/ sa vyjadrila poškodená K. Y., ktorá vyplatila obžalovanej najprv sumu 460,- eur, ktoré pýtala na kolky súvisiace s podaním žiadosti o poskytnutie nenávratného príspevku, a v meste M. obžalovanej vyplatila ďalšiu sumu 920,- eur na ďalšie kolky súvisiace s druhou žiadosťou, predmetom ktorej bolo zakúpenie poľnohospodárskeho stroja.

Z uvedeného teda plynie, že konajúci súd v skutkoch 2/-5/ správne ustálil následok spôsobený obžalovanou tým, že žiadala poškodených o vyplatenie uvedených súm na úhradu poplatkov, ktoré bolo nevyhnutné zaplatiť ako správny poplatok pri podaní žiadosti, pričom výška poplatkov závisela od hodnoty nenávratného príspevku, resp. na zaplatenie ďalších poplatkov súvisiacich s týmito žiadosťami. Po posúdení výsledkov vykonaného dokazovania odvolací súd v skutku 1/ uzavrel, že poškodení Ing. D. a Ing. U. vyplatili obžalovanej celkovú sumu 5.790,82 eur bez poskytnutej pôžičky 100,- eur, keďže sumy 500,- eur a 499,97 eur boli za spracovanie projektov vyplatené Ing. T.. Zo skutkových zistení uvedených v skutku 1/ napadnutého rozsudku plynie iná výška prevzatých finančných prostriedkov, ktorá nezodpovedá súčtu súm vyplatených obžalovanej na správnych poplatkoch. Konajúci súd totiž uzavrel, že obžalovaná podvodným spôsobom vylákala od týchto poškodených sumu 5.459,50 eur, ktorú odvolací súd nemohol napraviť, pretože odvolanie bolo podané iba v prospech obžalovanej, pričom náprava skutkových zistení spočívajúca v zmene vyplatennej sumy vyššej, ako ju ustálil konajúci súd, by bola v neprospech obžalovanej, čomu bráni ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. poriadku.

S poukazom na uvedené odvolací súd vyvodil záver, že skutkové zistenia napadnuté odvolaním majú svoj podklad vo výsledkoch vykonaného dokazovania s vyššie uvedenou výhradou vo vzťahu ku skutku 1/. Obžalovaná tým, že bez právneho dôvodu si nechala poškodenými vyplatiť sumu 9.879,50 eur, naplnila zákonné znaky prerokúvaného prečinu „seba obohatila a spôsobilá tak na cudzom majetku väčšiu škodu“.

Správne je aj právne posúdenie konania obžalovanej. Konajúci súd kvalifikoval po právnej stránke konanie obžalovanej ako prečin podvodu podľa § 221 os. 1, 2/ Tr. zákona s následkom väčšej škody. Obohatenie o sumu 9.879,50 eur, ktorú ustálil konajúci súd, v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zákona je potrebné klasifikovať ako väčšiu škodu, keďže táto presiahla sumu 2.660,- eur a neprekročila sumu 26.600,- eur.

Forma zavinenia podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona vyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania. Konajúci súd uzavrel, že ak obžalovaná opakovane u viacerých osôb vzbudením dôvery, prisľúbením získania prostriedkov z fondov Európskej únie, ich uviedla do omylu, že je osobou majúcou dosah na prerozdelenie finančných prostriedkov z eurofondov, chcela porušiť záujem chránený Tr. zákonom, t. j. záujem štátu na ochrane majetku. Priamy úmysel uviesť iného do omylu plynie aj zo

spôsobu vystupovania obžalovanej, ktorá poškodeným uvádzala nepravdivé skutočnosti, že žiadosti sú spoplatnené a spoplatňované sú aj iné úkony, ktoré súvisia so žiadosťou, napr. otvorenie projektu.

V súvislosti so skutkovými zisteniami si dovoľuje odvolací súd poznamenať, že v danom prípade obžalovaná spôsobila aj inú škodu, ktorá spočíva v zaplatení spracovania projektov poškodenými. Je potrebné si uvedomiť, že poškodení by si projekt v súvislosti so žiadosťami predkladanými obžalovanej neboli dali vypracovať, ak by vedeli, že žiadosť obžalovaná za nich nikdy na Národnej agentúre pre rozvoj stredného a malého podnikania nepodá.

Následne odvolací súd preskúmaval aj výrok o treste, ktorý obžalovaná taktiež namietala, keďže ho považovala za prísny.

Uplatňovanú námietku vo vzťahu k výroku o treste vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnenú. Z odpisu registra trestov síce plynie, že u obžalovanej boli zahladené odsúdenia vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/57/2008 a Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/101/2010, v prípade vedenom na Okresnej prokuratúre v Piešťanoch pod 2Pv/581/2008 trestné stíhanie skončilo uzavretím mieru, avšak sa nezahladila skutočnosť, že obžalovaná spáchala trestné činy. Ak konajúci súd neprihliadal na jej predchádzajúce odsúdenia ako na priťažujúcu okolnosť, postupoval tak so zreteľom na zahľadzenie jej odsúdení v súlade so zákonom. Nemohol však vyhodnotiť jej doterajší spôsob života za bezúhonný, keďže obžalovaná nevedla riadny život, ak spáchala trestné činy.

Druh a výmera trestu je primeraná. Za prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestný zákon umožňuje uloženie sankcie odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Vzhľadom na pokračovanie v páchaní trestného činu, a teda aj na okolnosti jeho spáchania, na spôsobený následok, a so zreteľom na opätovné páchanie obdobnej trestnej činnosti, správne postupoval konajúci súd, ak obžalovanej uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Výkon uloženého trestu odňatia slobody bol obžalovanej podmiennečne odložený so zreteľom na doterajší spôsob života, ktorý nepreukazoval nevyhnutnosť výkonu uloženého trestu. Súčasne konajúci súd určil dlhšiu skúšobnú dobu na štyri roky, s čím sa stotožnil aj odvolací súd práve s poukazom na opätovné spáchanie trestnej činnosti. Obžalovaná počas skúšobnej doby má svojím spôsobom života preukázať, že na jej nápravu postačovala aj hrozba výkonom trestu. Na dovŕšenie nápravy a posilnenie účelu podmiennečne odloženého výkonu trestu odňatia slobody uložil konajúci súd obžalovanej príkaz v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu.

Výrok o náhrade škody týkajúci sa poškodených Mgr. T., D. M., Ing. M. W. a K. Y. obžalovaná v podstate namietala iba z dôvodu nesprávne ustáleného skutkového stavu. Správne rozhodol konajúci súd, ak uložil obžalovanej povinnosť týmto poškodeným nahradiť škodu vo výške ustálenej v jednotlivých skutkoch, pretože škoda tak čo do základu, ako aj jej výšky je preukázaná výsledkami vykonaného dokazovania. Ohľadne poškodených Ing. D. a Ing. U. obžalovaná namietala najmä povinnosť solidárneho plnenia. Ani po preskúmaní tejto časti výroku o náhrade škody odvolací súd nezistil pochybnosť, keďže obaja poškodení sú spoločníkmi a konateľmi obchodných spoločností, za ktoré obžalovanej vyplatili ňou požadované finančné prostriedky v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie nenávratného finančného príspevku. Z príjmových a výdavkových dokladov spoločností síce vyplýva, že Ing. D. vrátila do obchodných spoločností celkovú sumu 4.577,44 eur a Ing. U. celkovú sumu 1.900,00 eur, avšak výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne nepreukazujú, aby vrátené finančné prostriedky boli výlučne toho ktorého poškodeného. Preto správne konajúci súd rozhodol, ak obžalovanej vo vzťahu k týmto poškodeným uložil povinnosť solidárneho plnenia z titulu náhrady škody.

Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovanej mala byť uložená aj povinnosť nahradiť poškodeným ďalšiu škodu, ktorou sú výdavky súvisiace s úhradou za vypracovanie projektov. Ako je to už vyššie konštatované, poškodení by totiž, pokiaľ by vedeli, že obžalovaná nie je schopná ovplyvniť výsledok konania o žiadosti o nenávratný finančný príspevok a takúto žiadosť v ich mene ani nepodá, by nepožiadali o spracovanie a vyhotovenie projektu Ing. T., ktorý museli uhradiť, keďže išlo o jednu z podmienok pre priznanie nenávratného finančného príspevku. Aj na tomto mieste je potrebné uviesť, že odvolanie podala iba obžalovaná vo svoj prospech a preto odvolací súd nemohol zmeniť napadnutý rozsudok v jej neprospech.

S poukazom na vyššie rozvedené dôvody odvolací súd odvolanie obžalovanej H. D. vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.